

Maade hinder sig bestemt til Ministerens Plan; man ønsker at staa frit over for Spørgsmaalet, om man skal gaa til en Udbygning af Dokhavnen eller til de andre Projekter, som jeg har talt om, men som ikke ere tilbørlig undersøgte.

De næste to Forslag, som jeg skal omtale under et, ere Forslagene under 393 og 394, nemlig til en Isbryder 430,000 Kr. og til en Struefærge, saa vidt muligt isbrydende, 500,000 Kr. Disse Forslag berøre et af de mest brændende Spørgsmaal for Tiden; særlig er Spørgsmaalet brændende angaaende Store Bælt og den direkte Ekspport fra Sjælland. Det har vist sig i Vinter trods det dygtige Arbejde, der er blevet udført af Søforvaltningens Tjeneste, at det isbrydende Materiel, vi have ved Store Bælt, ikke har været tilstrækkeligt. „Mjølner“ har klarer sig saa godt, som man kan forlange af et mindre Skib, medens „Stærkodder“ har svigtet flere Gange og har været invalid i lang Tid, og „Mjølner“ har maattet besørge hele Tjenesten i den Tid. At det derfor er nødvendigt at faa et nyt isbrydende Skib, maa være indlysende for alle, derom er der ikke nogen Tvivl, og klart er det, at er der noget, som vi maa, er det, at vi maa holde denne Færdselsaare aaben, selv under de besværligste Isforhold. Mere Tvivl kan der rejses om, hvad Staten bør gøre med Hensyn til den direkte Ekspport fra Sjælland. Der har været Tanker oppe om at henvise hele dette Spørgsmaal til Store Bælt. Der har været gjort den Anskuelse gældende, at den naturlige Forbindelse i Isvintre maatte gaa over Store Bælt, og at Staten ikke kunde gøre noget for den direkte Ekspport. Denne Betragtning tror jeg imidlertid paa ingen Maade holder Stif. Hvis man vil se, hvad der eksporteres fra Sjælland Uge efter Uge af Smør, for ikke at tale om andre Produkter, vil man se, at det Materiel, der kan være Tale om ved Store Bælt, ikke vil være tilstrækkeligt til at overføre det. Alene en enkelt Uges Smørforsendelse vil fordrø 6—7 Skibe som Mjølner, for ikke at tale om alle de andre Produkter, eller om den direkte Import. Det er bekendt nok, hvor store Vanskeligheder man har ved at besørge den allernødvendigste Godstransport over Store Bælt i Vinter, hvor meget denne Transport har lidt ved Ispærringen, og hvor umuligt det vilde være at henvise Sjælland og Volland-Falsters direkte Ekspport til denne Vej. Paa den anden Side er det klart, at det vilde have store Betæneligheder, hvis Staten paatog sig at holde en bestemt Færdselsvej aaben fra bestemte Byer; hvis Staten paatog sig det som en bestemt Forpligtelse

at holde Vejen fra Kjøbenhavn Nord paa ud ad Sundet aaben i Isvintre, vilde ogsaa andre Byer komme med et lignende Krav. Smidlertid maa det vel siges at være en virkelig Statsopgave at holde den direkte Ekspport fra en Landsdel aaben; thi her vil ikke kunne møde lignende besværlige Konsekvenser, som hvis der var Tale om, at Staten overtog Forpligtelsen til at holde den direkte Ekspport fra en enkelt By aaben. Det er derfor den Tanke, i hvilken jeg tror, at Ministeren og Udvalget ere mødtes, at man kunde for Statsmidler anskaffe en Isbryder til Disposition for at holde Forbindelsen med en saadan affærret Landsdel, som Sjælland og Volland-Falster faktisk have været, aaben under Isforhold, men saaledes, at man ikke bændt sig til nogen bestemt Route. For øvrigt kan man vel se, hvilke Router der nærmest vil være Tale om, nemlig fra Helsingør og nogle Mile Nord ud og Farten ud fra Kalundborg. Det er en ganske almindelig Mening mellem de sagkyndige paa dette Omraade, at Kalundborg Fjord kunde have været foreceret i Vinter, hvis man havde begyndt i Tide, og hvis en Isbryder havde været til Raadighed, og ligeledes Farten paa Aarhusbugten. Kalundborg-Aarhus-Routen vilde rimeligvis kunne have været sikret selv under en Vinter som denne en stor Del af Tiden, medens den nu til største Skade for Omsætningen har været lukket i over 2 Maanedere. Ligeledes vilde der kunne være Tale om direkte Ekspport fra Kalundborg og Nord paa, ikke til Jylland, men til England, at Ekspporten for en Del kunde gaa derover. Her er der 2 Router, hvor der især kunde være Anvendelse for en saadan Isbryder, naar den blev stillet til Statens Disposition fra Helsingør Nord ud og fra Kalundborg, saaledes at Farten kunde foregaa fra Kalundborg ud i Kattegat. Men det er ikke Udvalgets Mening, og jeg antager heller ikke Tingets, at man indlætter nogen bestemt Anvendelse af det Materiel, her bevilges. At det ene Skib maa anvendes paa Store Bælt, er en Selvfølge, men der kan i øvrigt tænkes mange forskellige Omslytninger af Statens Isbrydermateriel; f. Eks., naar „Stærkodder“ bliver disponibel, kan den tænkes omslyttet forskellige Steder. Jeg skal ikke forbyde mig i de mange Muligheder, men kun fastslaa, at det er Udvalgets Synspunkt, at her bevilges Materiel til at holde Farten over Store Bælt aaben, til at holde den direkte Ekspport fra Sjælland Nord ud aaben og til at sikre Forbindelsen Kalundborg-Aarhus i Isvintre, men selvfølgelig foregaa den nærmere Anvendelse af dette